

žování potřebných prostředků pro rozvoj nadaných jedinců, protože pozdější výrazný talent potřebuje pro svůj rozvoj nadstandardní podmínky, mimořádné formy studia a péči špičkových pedagogů, trenérů, odborníků. Mnohdy je třeba z různých pohledů a kompetencí řešit i problémy se socializací talentů (ale i výchovou většiny k toleranci k nadaným), s jejich praktickým uplatněním na trhu práce či zdravím, což vyplývá z jejich výjimečnosti a jednostranného zaměření činnosti.

Celý systém musí být podpořen koncepční přípravou pedagogů a jiných odborníků pro práci s nadanými jedinci, neustálým vývojem výzkumných metod pro rozpoznávání nadání a rozvoj talentu, vývojem pomůcek a metodických materiálů pro učitele, hodnocením efektivity daného systému, potřebnou propagací atd. Vzhledem k tomu, že existují mezinárodní organizace zabývající se nadanými jedinci, které organizují výměnu zkušeností, výzkum, postgraduální kurzy pro učitele, konference a dílny a mají své členy i u nás, stačí systematicky navázat na to, co už existuje.

Doporučení:

- ❑ **Základem péče o mimořádně nadané jedince musí být zájmová činnost co nejširších vrstev obyvatelstva (především dětí a mládeže).**
  - Zařadit do přípravného i dalšího vzdělávání učitelů moderní poznatky o projevech a potřebách nadaných a mimořádně nadaných jednotlivců a o způsobech práce s nimi.
  - Vytvářet pro předškolní děti a žáky základních škol jak ve škole, tak i ve volném čase, co nejširší nabídku dostupných činností různého zaměření jako příležitost pro projevení jejich nadání. Programy vzdělávacích i zájmových činností diferencovat s ohledem na potřeby a možnosti nadaných žáků.
  - Vytvářet, překládat a upravovat odborné texty, pomůcky a další metodický materiál pro učitele, pracující s nadanými žáky v různých formách a stupních vzdělávání. Využít přitom spolupráce se zahraničními odborníky.
- ❑ **Realizovat ucelený systém péče o nadané jedince v ČR.**
  - Vybudovat centrální odborné pracoviště, které by spojovalo poradenskou, pedagogickou a výzkumnou činnost v oblasti vzdělávání a výchovy nadaných, včetně vzdělávání pedagogů. Ve světě častým a osvědčeným

modelem je úzké sepětí centra pro studium a rozvoj nadání s fakultou připravující budoucí pedagogy nebo psychology.

- V regionech zřídit při pedagogicko-psychologických poradnách funkci koordinátora, který by měl přehled o potřebách a možnostech vzdělávání nadaných v daném regionu, informoval veřejnost o této problematice a spolupracoval s centrálním pracovištěm.
  - Pokračovat a rozvíjet v pedagogických centrech úspěšnou tradici soutěží v různých oblastech zájmů nadaných jedinců.
  - Podporovat výzkum v oblasti rozpoznávání nadaných jedinců a ověřování účinných metod jejich rozvoje. Propracovat systém monitorování úspěšnosti daného systému.
- ❑ **Vytvářet programy péče o mimořádně nadané jedince a zajišťovat její dostupnost.**
- Mimořádně nadaným jedincům individuálně umožnit vertikální i horizontální prostupnost vzdělávacího systému podle aktuální úrovně a zájmu, bez ohledu na věk dítěte (žáka, studenta) nebo souběžné studium na různých stupních vzdělávání (ZŠ a SŠ, SŠ a VŠ, případně i ZŠ a VŠ). V případě potřeby umožnit i jiné individuální či experimentální formy vzdělávání mimořádně nadaného jedince.

10. Vzdělávání zdravotně a sociálně znevýhodněných

Vzdělávání dětí se speciálními vzdělávacími potřebami, tedy dětí, které bez individuálního speciálně pedagogického přístupu jsou v procesu vzdělávání znevýhodněné a výrazně limitované z důvodu zdravotních či sociálních omezení, znamená v posledních deseti letech kvalitativní posuny. Postupně se daří měnit pohled na tyto děti ve smyslu odklonu od negativního popisu jejich neschopností směrem ke zdůrazňování jejich výkonů a aplikaci humanistického modelu řešení celé problematiky.

Stěžejní tendence v oblasti speciálního školství se prioritně týkají odstraňování segregovaného vzdělávání dětí se speciálními potřebami a jejich integrace do běžného vzdělávacího proudu se zachováním alternativní volby vzdělávací cesty těchto dětí a úkolu zabezpečení rovného přístupu ke vzdělávání pro všechny děti.

Tradiční rozdělení vzdělávání tzv. intaktní majoritní části žákovské populace a minoritní skupiny žáků se speciálními vzdělávacími potřebami byla vystřídána vznikem *alternativní nabídky vzdělávacích programů a forem vzdělávání a prosazování integračních tendencí*. Integrační tendence ve vzdělávání dětí se speciálními vzdělávacími potřebami však narážejí na nedostatečnou připravenost běžných škol na práci s dětmi se speciálními vzdělávacími potřebami, a to po stránce profesní, personální i technické.

V současné době zaznamenáváme *zvyšující se počty žáků s problémy v učení*. Tento nárůst, který je v rozporu s poklesem celkového stavu žáků ve školách, představují žáci s neurologickou či s psychiatrickou diagnózou, k nimž se vztahují i žáci s poruchami učení, soustředění, děti s hyperaktivitou a z ní vyplývajícími poruchami chování, resp. s emočními poruchami. *Přibývají počty dětí ohrožených ve vývoji v důsledku znevýhodňujícího socio-ekonomického prostředí*.

Úkolem státu je zajistit maximální autonomii rozhodování rodičů všech těchto dětí o formě jejich vzdělávání při zachování kvality všech existujících forem vzdělávání. Při realizaci tohoto úkolu je *nutná úzká provázanost speciálního vzdělávání s běžným vzdělávacím proudem*. Kvalita řešení je přitom závislá na připravenosti školy přijmout jedince, který se určitým způsobem vymyká představě obecně zažitě normy, jako rovnoprávného partnera. Princip integrace a inkluze je možné realizovat pouze v součinnosti se zásadní reformou školského systému jako celku.

Je třeba *zásadně změnit tradiční koncept vzdělávání*, přizpůsobit jeho obsah, formu a metody potřebám dětí a žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a sjednávat pro tuto změnu širokou společenskou podporu. Potřebné změny se týkají jak fyzického přístupu ke vzdělávání (architektonická úprava budov včetně úpravy interiéru, vybavení škol kompenzačními pomůckami apod.), tak kvalitativních změn pedagogických a organizačních, s možností respektovat individualitu dítěte a jeho potřeby a diferencovat vzdělávací postupy a individualizovat vyučování místo standardizovaných učebních plánů. Součástí koncepce vzdělávání je i změna vztahu k rodičům těchto žáků jako k rovnocenným partnerům a jejich aktivizace jak na jednotlivých školách, tak na celostátní úrovni.

Integrace nemůže být masovou záležitostí, ale tam, kde si to rodiče přejí a škola dokáže zajistit podmínky a splnit kritéria, bude tento trend podporován. Předměty, které

dítě zvládá (např. výchovy nebo praktické činnosti) se učí v rámci třídního kolektivu, ostatní individuálně nebo v malé skupině za pomoci speciálního pedagoga. Podle zkušeností asi stovky škol, které již takto pracují v rámci experimentu, je zisk oboustranný – pro integrované žáky i pro jejich spolužáky, kteří se přirozeným způsobem učí přijímat a chápat jinakost,

Zvláštní školy budou transformovány na základní školy se speciálními vzdělávacími programy pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami. V těchto školách budou i nadále vzdělávány děti s mentálním postižením a děti, které i z jiných důvodů nemohou uspět v běžné základní škole, ale bez stigmatizace, která by je mohla dále omezovat ve výběru profesní dráhy. Tyto školy získají další prostor k uplatňování svých speciálně pedagogických metod u dětí, které s jejich pomocí mohou dosahovat studijních výsledků srovnatelných s žáky běžných základních škol.

Výraznější roli než doposud musí sehrát poradenský systém, který by měl spoluvytvářet potřebné podmínky pro vzdělávání dětí se speciálními vzdělávacími potřebami. Vedle již tradičního poskytování odborné pomoci na podporu vzdělávání, profesní orientaci a volbu vzdělávací dráhy musí poradenství ve školství také směřovat k *posílení prevence sociální patologie* ve školách a školských zařízeních, k *podpoře a vytváření podmínek pro rozvoj osobnosti žáků* a harmonizaci vztahu rodiny a školy, k *podpoře integrace* dětí se zdravotním postižením do běžných typů škol a k *tvorbě inkluzivního prostředí* ve třídách a školách. Je třeba *rozšiřovat vědomosti o speciálně pedagogických postupech a metodách práce mezi pedagogickými pracovníky běžných škol všech stupňů*.

Významným úkolem rezortu školství je *zajistit vzdělávání kategorie dětí s velmi těžkým stupněm postižení*, která byla v minulosti ze vzdělávání vyloučena aktem osvobození od povinné školní docházky. Je nutné *rozšířit vzdělávací programy v pomocných školách* v souladu se současnými evropskými trendy o programy pro děti s mentálním postižením a pro děti neschopné do školy pravidelně docházet.

Důležitou součástí vzdělávací soustavy je též *náhradní výchova a prevence sociálně patologických jevů* ve školách a školských zařízeních. Koncepce speciálního vzdělávání tak zahrnuje i oblast preventivně výchovné péče. Institucionální preventivně výchovná péče ve školských zařízeních probíhá jednak v *zařízeních pedagogicko-psychologického poradenství* a jednak v *diagnostických ústavech*. Zařízení musí po-

skytovat preventivně výchovnou péči dětem a mladistvým se sociálně patologickými projevy chování, pokud není nařízena ústavní výchova nebo ochranná výchova přímo v zařízeních náhradní výchovné péče. Preventivně výchovná péče probíhá formou dobrovolných ambulantních, celodenních a krátkodobých internátních intervencí. Silný terapeutický účinek má umožnění kontaktu s přírodou, zvířaty, práce s půdou a rostlinami pod vedením odborných pracovníků. Zařízení preventivně výchovné péče zajišťují odbornou pomoc dětem, rodičům i pedagogickým pracovníkům při řešení obtíží, týkajících se výchovy či vzdělávání.

Stále více se jeví potřebným *věkový posun péče o dítě z původních 3 let na dobu limitovanou jeho narozením*. Jedná se o záměrné rozšíření péče na věkovou skupinu, která je nejzranitelnější a v níž se dle četných našich i zahraničních výzkumů formují některé zásadní rysy osobnosti. Právě zde se mohou objevit první hluboké antisociální struktury, které se v pozdějších letech jen obtížně eliminují.

V rámci prevence sociální patologie je třeba působit na osobnost již v době, kdy je nejvíce přístupná vnějším vlivům a kdy se u ní dají celkem úspěšně odstraňovat negativní výchovné zásahy rodičů, a to speciálně pedagogickými a psychologickými metodami, náležitými do kompetence školství. Koncepce péče o děti ve výchovných zařízeních musí *respektovat potřebu humanizace výchovného procesu* v souladu s Úmluvou o právech dítěte. Je třeba *koncepčně dopracovat způsob, jakým bude vykonávána ústavní nebo ochranná výchova*, která je nezletilému nařízena soudem v případě, že je jeho vývoj narušen v důsledku nedostatečné péče rodičů nebo v důsledku jeho vlastního asociálního chování.

Lze očekávat *narůstající potřebu vzniku nových typů školských zařízení s rozdílnými výchovnými přístupy, specifikovanými podle druhu postižení svěřenců* tak, jak to vyplynulo během doby z požadavků praxe.

Doporučení:

- **Analyzovat podíly jednotlivých rezortů a koordinovat jejich participaci na péči o žáky se zdravotním postižením a sociálním znevýhodněním. Vyřešit kompetence v oblasti poskytování rané péče.**
- Legislativně i politicky zakotvit odpovědnost rezortů za vývoj směrem k rovnému *přístupu ke vzdělávání všech dětí bez rozdílu a bez ohledu na stupeň zdravotního postižení či sociálního znevýhodnění*.

- Vyřešit kompetence v oblasti poskytování rané péče pro děti se zdravotním postižením a děti vyrůstající v prostředí s nízkým socioekonomickým statusem či v prostředí mimo kulturu majoritní společnosti.
- **Citlivě transformovat zvláštní školy na školy základní se speciálními vzdělávacími programy.**
- V těchto vzdělávacích zařízeních realizovat vzdělávací programy pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami (pro žáky, kteří potřebují speciální přístup vzhledem k těžké specifické poruše učení nebo chování, k mentálnímu či jinému postižení), jimž toto vzdělání nemůže poskytnout běžná základní škola.
- **Vyřešit připravenost běžných škol na integraci dětí se speciálními vzdělávacími potřebami, a to po stránce profesní, personální i technické. Provést nezbytné změny v přípravě učitelů.**
- Podporovat rozvojovými programy integraci na základních školách včetně zavedení funkce speciálního pedagoga a asistenta a přípravu učitelů na integraci žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.
- **Speciální školy zřizovat pouze pro těžce zdravotně postižené (např. pomocné školy, rehabilitační třídy).**
- S možností vzdělávat se přímo souvisí nutnost vyřešit *problematiku dopravy žáků s tělesným těžším zdravotním postižením, autismem, více vadami apod.* do školy a *problematiku osobní asistence* včetně možností jejího využití v průběhu vzdělávání.
- **Vyřešit problematiku aktivace osob se zdravotním postižením, pro které práce nebude s ohledem na postižení zdrojem obživy.**
- Ve spolupráci s úřady práce *podporovat „právo na první zaměstnání absolventů“*, aby se nefixovaly pasivní způsoby života a sociální závislost na podpoře v nezaměstnanosti u mladé generace absolventů a *organizovat kurzy k doplnění vzdělání pro absolventy, kteří povinné vzdělávání neukončili uceleným stupněm vzdělání*. Zřizovat aktivační centra při speciálních školách a praktické školy, programy přípravy na zaměstnání, na přechod ze školy do zaměstnání, ale zároveň vést zdravotně postižené k určité osobní samostatnosti.

- **Koncepčně dopracovat způsob, jakým bude vykonávána ústavní nebo ochranná výchova.**
- Připravit projekt nových typů školských zařízení pro náhradní výchovu a prevenci podle společenských potřeb a ve spolupráci s dalšími rezorty připravit pro-

jekty na začleňování dětí do běžné populace po ukončení ústavní péče.

- Ve spolupráci s MPSV a MZd realizovat péči o jedince mladší věku tří let jako rozšíření preventivně výchovné péče.